

N:o 123.

Af herr **Sven Nilsson**, om tillägg till lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 samt förhöjning i förslagsanslaget till lindring i nämnda besvär med 170,000 kronor.

Då jag vid 1885 års riksdag motsatte mig de partiella reformernas väg i afseende på afskrifning af grundskatter och lindring i rustnings- och roteringsbesväret, samt ordnande af landets försvar, bebådade jag, att denna väg var farlig, emedan man derigenom uppsköte reformens fullständiga lösning och fastslog indelningsverket till en aflägsen framtid. Jag var då tyvärr alltför sannspådd. Det har visserligen sedan dess inträffat, att ytterligare fördelar beredts för rotar, som hålla båtsmän, men reformer på andra områden, som varit välbetänkta för försvaret och fördelaktigare för dem, som bära indelningsverkets tunga, hafva strandat genom motståndet af indelningsverkets vänner, och det ser nu ut af den Kongl. propositionen till innevarande års Riksdag, som äfven regeringen skulle hafva öfvergifvit tanken på att reformera indelningsverket, då Kongl. Maj:t föreslår ändringar i värnpligtslagen med utsträckt öfning och ökad tjenstetid m. m. för beväringen, emot vederlag af 10 proc. afskrifning af grundskatterna, och 10 proc. lindring i rustnings- och roteringsbesväret, utan någon reform af indelningsverket.

Då Riksdagen redan fixerat grundskatterna till ett bestämdt belopp, faller deraf tydligt, att den eftergift i skatt, som nu föreslås, verkar till hela sitt belopp i afseende på denna skatt. Så blir likväl ej förhållandet med de 10 proc., hvilka erbjudas som lindring i rustnings- och roteringsbesväret. De alltjemt ökade anspråk på mera öfning för både manskap och hästar, farhågan för en kortare tjenstetid för manskapet m. m. vålla allvarliga farhågor för betydligt ökade löner till detta manskap och i allmänhet taget större utgifter för rust- och rotehållarne, så att den förut beviljade jemté den nu föreslagna till 40 procent be-

löpande lindringen redan till stor del och snart nog till hela sitt belopp har försvunnit, hvarigenom rust- och rotehållarne gå miste om den dem af Riksdagen beviljade lindringen i sin skatt. Det torde alltså vara både med billighet och rättvisa förenadt, att indelningsverkets kostnader fixeras på sätt redan för grundskatterna egt rum.

Man har visserligen mot ett sådant förslag genmält, att, om det antages, indelningsverket derigenom skulle ytterligare varda befästadt. För min del har jag icke en sådan uppfattning. Jag är en så ifrig vän för afskaffandet af det gamla föråldrade indelningsverket, som är alltför dyrt och otidsenligt för vårt försvar, samt trycker orättvist på dem, som nu nästan ensamma bära kostnaderna därför, att, om jag befarade att detta förslag skulle i någon mån förlänga tiden för dess afskaffande, jag då ej skulle hafva framställt detta förslag. Det är således under förhoppning att indelningsverket så snart som möjligt varder förbytt i en för landets försvar mera lämplig och ändamålsenlig stamtrupp, som jag föreslår att Riksdagen måtte besluta följande tillägg i lagen den 5:te juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nemligen:

Vid markegångssättningen skall ny uppskattning årligen ega rum å medelvärdet af rustnings- och roteringsbesväret för de till hvarje regemente, corps eller båtsmanshåll hörande rusthåll eller rotar. Den kostnad, hvarmed rusthåll eller rote efter sådan uppskattning finnes vara betungad utöfver de i § 2 af denna lag bestämda värden, godtgöres rusthållet eller roten af staten.

Huru stort anslag, som kan blifva behöfligt för genomförandet af detta förslag, torde icke med visshet kunna beräknas. För närvarande lär väl beloppet ej behöfva tilltagas synnerligen stort, allra helst om det beviljas som förslagsanslag. Jag hemställer därför vidare,

att Riksdagen ville för genomförande af ofvannämnde förslag höja förslagsanslaget till lindring i rustnings- och roteringsbesvären med 170,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1890.

Häruti instämmer:

Sven Nilsson.

P. Truedsson.